

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315201600
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315201600.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO: 47 243 368, so sídlom Hlavná 104, Košice, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, proti odporcovi: N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, H., o zaplatenie 261,66 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 150,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 31.01.2014 až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 02.02.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 261,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 196,66 eura od 31.01.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že medzi ním a odporcom došlo dňa 30.12.2013 k uzatvoreniu rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to tým, že odporca prijal návrh rámcovej zmluvy a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru v súlade s čl. III bodu 3 rámcovej zmluvy, na základe čoho navrhovateľ poskytol odporcovi krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 150,- eur. Predpokladom uzatvorenie týchto zmlúv bola registrácia odporcu na internetovej adrese navrhovateľa a žiadosť odporcu o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe toho navrhovateľ zaslal odporcovi predzmluvný formulár obsahujúci informácie o podmienkach spotrebiteľského návrhu a návrh zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru prostredníctvom elektronickej pošty. Odporca vyjadril súhlas so zmluvou tým, že klikol na odkaz zaslaný navrhovateľom. Odporca sa zaviazal vrátiť sumu 150,- eur, pričom suma za poskytnutie úveru vrátane príslušenstva tvorila 46,66 eura. Odporca v lehote uvedenú sumu navrhovateľovi nevrátil. Navrhovateľ si zároveň uplatnil aj náhradu skutočne vynaložených nákladov v sume 65,- eur podľa čl. IV bodu 5 rámcovej zmluvy.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 16C 61/2015-22 zo dňa 03.03.2015, ktorý sa však nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 16C 61/2015-33 zo dňa 25.05.2015 zrušil.

Podľa § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej už len „O.s.p.“) v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4.

Súd v rámci prípravy pojednávania podľa § 114 ods. 2 O.s.p. doručil dňa 02.10.2015 návrh na začatie konania spolu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie sa k návrhu na začatie odporcovi, ktorý sa však k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Nakoľko predmet tohto súdneho konania nepresiahol sumu 1 000,-eur, išlo podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, v ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie. Preto súd podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vyvesil dňa 11.11.2015 na úradnú tabuľu súdu oznam, ktorým oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 26.11.2015 o 09:20 hod., č. dverí 15, teda v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Na základe výsledkov prípravy pojednávania oboznámením sa s návrhom na začatie konania a predloženými listinnými dôkazmi a to: rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, výpisom z bankového účtu navrhovateľa, urgenciami navrhovateľa zo dňa 06.02.2014, 14.02.2014, 20.02.2014 a 27.02.2014, zistil súd nasledovný skutkový stav rozhodný pre posúdenie veci.

Navrhovateľ ako právnická osoba podnikajúca v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov a odporca ako fyzická osoba uzatvorili dňa 30.12.2013 v písomnej forme prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (registráciou odporcu na stránke navrhovateľa, následným zaslaním návrhu na uzavretie zmluvy navrhovateľom odporcovi prostredníctvom mailu a súhlasom odporcu s týmto návrhom kliknutím na určený odkaz) rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky (ďalej len „rámcová zmluva“), predmetom ktorej bola rámcová úprava práv a povinností zmluvných strán pri budúcom poskytnutí spotrebiteľského úveru a pôžičky navrhovateľom odporcovi uzatvorením zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. V súvislosti s uzatvorením takejto budúcej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru (čl. IV. bod 1 rámcovej zmluvy) a v prípade svojho omeškania so splátkami poskytnutého úveru aj skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním dlžnej čiastky navrhovateľom v sume 15,- eur za prvú upomienku, 10,- eur za druhú a tretiu upomienku a 30,- eur za štvrtú upomienku. Zároveň sa zmluvné strany dohodli, že poskytnutý úver je bezúročný, pričom pod pojmom úver bolo treba v zmysle definície pojmov rámcovej zmluvy chápať peňažné prostriedky poskytnuté navrhovateľom odporcovi na základe budúcej uzatvorenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a pojem spotrebiteľský úver bolo treba chápať a vykladať ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi vo forme pôžičky, úveru alebo obdobnej finančnej pomoci.

Navrhovateľ a odporca následne toho istého dňa uzatvorili v písomnej forme prostredníctvom diaľkovej komunikácie, teda tým istým spôsobom ako rámcovú zmluvu, aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi krátkodobý, bezúčelový úver (peňažné prostriedky) vo výške 150,- eur a to najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy a záväzok odporcu tieto peňažné prostriedky vrátiť aj spolu s príslušenstvom dňa 30.01.2014, čo bol dohodnutý deň splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov.

Zo zmluvy ďalej vyplývalo, že:

- RPMN predstavovalo 366,60 %,
- celkové náklady odporcu predstavovali pevnú sumu 46,66 eura,
- celková odporcom vrátená čiastka predstavovala sumu 196,66 eura,
- priemerná hodnota RPMN pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov predstavovala k 31.03.2013 hodnotu 418 %,

Navrhovateľ dňa 30.12.2013 poskytol bezhotovostným prevodom na účet odporcu peňažné prostriedky v sume 150,- eur.

Odporca peňažné prostriedky nevrátil v dohodnutom čase, t.j. do 30.01.2014, a preto navrhovateľ zaslal odporcovi celkovo 4 upomienky, a to dňa 06.02.2014 (výzva na zaplatenie sumy 231,70 eura), 14.02.2014 (výzva na zaplatenie sumy 251,70 eura), 20.02.2014 (výzva na zaplatenie sumy 261,70 eura) a 27.02.2014 (výzva na zaplatenie sumy 287,70 eura).

Podľa § 1 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 4 vety prvej Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“) tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. b) ods. 7 zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie finančnou službou služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania,

Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.04.2014 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie sú úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 05. 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd považoval za nesporné, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol uzavretím zmluvy podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka a príslušných §§ zákona č. 266/2005 Z.z. dňa 30.12.2013 a poskytnutím peňažnej sumy navrhovateľom odporcovi vo výške 150,- eur občianskoprávny záväzkový vzťah podľa § 488, 489 a 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňal podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval dohodu o prenechaní veci - resp. jej reálnom odovzdaní v určenom čase bez ďalšieho požiadania odporcu, druhovom označení veci (peniaze), povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia, pričom následne došlo aj k reálnemu odovzdaniu týchto peňazí navrhovateľom odporcovi, čím došlo k naplneniu aj posledného znaku zmluvy o pôžičke, keďže predstavuje reálny kontrakt. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri vzniku tejto zmluvy, nakoľko navrhovateľ vystupoval ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojho podnikania podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporca ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedenú zmluvu však nebolo možné podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. subsumovať pod spotrebiteľský úver, ale aj napriek tomu sa na tento záväzkový vzťah podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. aplikovala právna úprava tohto zákona uvedená v § 9 a 10 zákona č. 71/1992 Zb., teda požiadavka písomnej formy zmluvy, náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a povinnosť navrhovateľa konať s odbornou náležitosťou, na ktoré súd musel podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadať, a ktorých nedostatok mal za následok stratu nároku navrhovateľa ako veriteľa na úroky a poplatky vyplývajúce zo zmluvy.

Zákonná úprava zmluvy o pôžičke podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky, na základe čoho možno peňažnú pôžičku rozlíšiť na úročnú alebo bezúročnú, pričom akákoľvek iná dohodnutá odplata by bola v rozpore so zákonom (t.j. ustanoveniami o zmluve o pôžičke) a teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Zo zmluvy nevyplyvalo, že by sa navrhovateľ a odporca dohodli na úrokoch a preto súd považoval zmluvu o pôžičke uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom za bezúročnú. Rámcová zmluva však v čl. IV. bode 1 obsahovala dohodu o odplate za poskytnutie pôžičky, ktorú súd v zmysle vyššie uvedeného vyhodnotil ako absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka a na základe toho súd považoval nárok navrhovateľa na zaplatenie poplatku spojeného so spracovaním a poskytnutím pôžičky za nedôvodný.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 65,- eur súd uvádza, že takéto náklady nemožno ohodnotiť paušálnou náhradou, keďže tento nárok predstavuje samostatný hmotnoprávny nárok navrhovateľa podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka definovaný ako príslušenstvo pohľadávky, ktorý z hľadiska jeho dôvodnosti

a výšky treba preukázať, pričom sa veľký dôraz kladie aj na účelnosť týchto nákladov. To znamená, že ide o náhradu účelne vynaložených nákladov navrhovateľa vzniknutých v súvislosti s uplatnením pohľadávky a nie o ich paušálnu náhradu. Na základe toho súd považoval zmluvné dojednanie uvedené v čl. IV. bode 5 rámcovej zmluvy (teda dojednanie o vzniku nároku navrhovateľa na poplatok za upomienku) za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a aj z dôvodu, že nejde o individuálne dojednanie a odporca nemal možnosť toto zmluvné dojednanie nijako ovplyvniť, pričom samotné dojednanie predstavovalo neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením si záväzku odporcu podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, teda neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo malo taktiež za následok podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnosť tohto zmluvného dojednania. Navrhovateľ v danom prípade v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vôbec nepreukázal, či jednotlivé urgencie skutočne odporcovi aj zaslal, akým spôsobom (poštou, kuriérom alebo elektronicky), a aké personálne náklady, náklady na prevádzku kancelárie a náklady za telefonické výzvy (či vôbec boli uskutočnené) mu vznikli. Na základe vyššie uvedeného považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 65,- eur z titulu náhrady nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky za nedôvodný.

Súd nárok navrhovateľa na vrátenie peňažných prostriedkov poskytnutých navrhovateľom odporcovi v sume 150,- eur považoval za dôvodný, keďže mu boli peňažné prostriedky poskytnuté, pričom ich v zmluvne dohodnutom čase nevrátil.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, že zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 150,- eur z titulu vrátenia istiny pôžičky a v ostatnej časti týkajúcej sa poplatku za poskytnutie pôžičky a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej sume 111,66 eura, súd návrh navrhovateľa na začatie konania ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 13.11.2013 do 10.06.2014 vo výške 0,25 %, tzn. vychádzajúc z uvedeného, potom výška úrokov z omeškania ku dňu uplatnenia si úroku z omeškania navrhovateľom, t.j. 31.01.2014 bola 5,25 % ročne.

Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,25 % a to až do reálneho zaplatenia dlžnej sumy odporcom navrhovateľovi.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak

takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eura a sumy 59,94 eura, ktorá predstavuje náklady právneho zastúpenia navrhovateľa vypočítané podľa § 9 ods. 1 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby po 21,58 eura a 2x režijný paušál po 8,39 eura (2015).

Súd zistil percentuálny úspech navrhovateľa v konaní, ktorý bol 14,66 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 57,33 % - NEÚSPECH 42,67 % = 14,66 %). Vzhľadom na minimálnu úspešnosť navrhovateľa v konaní, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.